

«Un sarcasme intolerable»

L'últim veí de Robador, 29 perd la batalla judicial i espera un desnonament imminent. No li ha servit de res ni haver esdevingut símbol de la lluita contra l'assetjament ni haver sortit en un vídeo promocional de la llei de l'habitatge

IVAN VILA / Barcelona
 ● L'únic que va evitar que ahir desnonessin Manel González va ser un grup de veïns i membres d'entitats solidàries amb ell que estaven apostats a la porta i que van impedir el pas al secretari judicial amb l'argument que l'inquilí estava molt malalt. El desallotjament, però, podria ser imminent. La batalla de González per conservar casa seva, un modestíssim piset que va llogar fa 23 anys al número 29 del carrer Robador, s'ha acabat.

En els últims anys, aquest home ha esdevingut símbol de la lluita contra l'assetjament immobiliari, la xacra que cap polític discuteix que cal eradicar. Quan fa dos anys el llavors relator per l'Habitatge de les Nacions Unides, Miloon Kothari, va passar per Barcelona, el va visitar i es va escandalitzar. Quan el Parlament va aprovar la llei del dret a l'habitatge, el Canal Parlament va penjar al seu web, i allà continua, un vídeo promocional de la norma que comença i acaba amb el rostre i el testimoni de González. La transformació en símbol, però, no li ha servit de res. Els propietaris, les empreses Taravaus 8086 SL i Mancía 2003 SL, han guanyat la pugna judicial per buidar l'edifici, i les matei-

González, en el vídeo de la llei de l'habitatge penjat al web del Parlament. / CANAL PARLAMENT

xes administracions que han donat sempre per bona la versió del veí i fins i tot l'han usat per a la seva propaganda s'han revelat incapaces de defensar-lo.

González es va apuntar el primer assalt quan un jutge va considerar que se li havia de prorrogar el seu contracte de renda antiga, però la propietat va recórrer contra la decisió i va guanyar. L'inquilí va presentar un altre recurs que no va ser acceptat i el jutge va fixar per ahir el desnonament en considerar extingit el contracte. L'enfrontament judicial s'ha desenvolupat en paral·lel a una dura campanya de desgast envers González i la resta de veïns, que han anat marxant entre de-

núncies de talls de llum i aigua, deixadesa en el manteniment, clausura de pisos buits sense una mínima neteja prèvia que evités la proliferació de rates i altres maniobres que encaixarien com un guant en qualsevol manual per fer fora inquilins molestos.

Ara fa un any, els propietaris van estar a punt d'aconseguir la marxa dels quatre llogaters que hi quedaven amb l'argument que s'havien de fer obres estructurals a l'edifici. En les ordres de desallotjament es deia que les obres ja tenien llicència municipal, però era mentida, cosa que va motivar una denúncia de l'Ajuntament i la paralització del procés.

El contraatac va venir en forma de querrel·la dels veïns i vuit entitats: la Coordinadora Contra l'Especulació del Raval; el Taller Contra la Violència Immobiliària i Urbanística; l'associació de veïns del Casc Antic; l'Observatori pels Drets Econòmics, Socials i Culturals; Veïns en Defensa de la Barcelona Vella; Arquitectes Sense Fronteres; la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona, i la comissió de defensa del Col·legi d'Advocats. La querrel·la segueix el seu curs, tot i que tres dels quatre inquilins van acceptar una última oferta dels propietaris i van marxar. Els col·lectius que impulsen la demanda asseguren

que a González no se li va oferir res, en represàlia per la seva actitud. Ni sobre aquest extrem ni sobre cap altre aspecte es van pronunciar els propietaris, que ahir no van estar localitzables per aquest diari.

La querrel·la segueix el seu curs, però això no serveix per frenar el desnonament. El consistori, per la seva part, admet que no pot fer res més que garantir a González un pis protegit que l'inquilí ha acceptat. Ahir, però, fonts del districte de Ciutat Vella admetien que el pis encara no està disponible. Des que el facin fora fins que li donin les claus, les mateixes fonts van apuntar que «té garantit un allotjament», però sense concretar si serà un pis pont o una habitació en una pensió.

Les entitats que donen suport a González van recordar ahir que en els últims dos anys s'han reunit «més d'una dotzena de vegades amb l'Ajuntament i la Generalitat», i que han posat tres denúncies a la fiscalia, sense aconseguir que s'hagi dictat «una sola mesura encaminada a la protecció dels drets dels inquilins». Veient com ha anat tot plegat, no és estrany que considerin la presència de González en el vídeo del Parlament «un sarcasme intolerable».